

תמונת הגיל

השבוע נודע כי הדבר הראשון שעשתה שרת-החוק גולדה מאיר, אחרי שחזרה ארצה, היה ביקור פרטי אצל פנחס לבון. . . . אינעמיות נגרמה השבוע, לפי מפקד משטרת מחוז תל-אביב, עמוס בן גוריון, בעת שנוכח בהצגת הסרט היריה בקולנוע ירון. אחרי תחילת הסרט התברר שהוא תפס מקום לא לו והסדרן נאלץ להקימו ולהראות לו את מקומו הנכון. . . . אביו של עמוס, ראש הממשלה דויד בן גוריון, נראה לאחרונה בעיני רבים ממ-קורביו כאילו הפך לחסיד חב"ד. הסיבה: הוא מפנה לעיתים קרובות את הפונים אליו באמרו: "תשאלו את חב"ד" או "על זה חב"ד יחליט". מתברר כי חב"ד הוא שם הקיצור שנוהג ביגיי לכנות בו את שלישי הצבאי, אלוף-משנה חיים בן דוד. . . . אשה שלא חששה לגלות את גילה ברבים היתה השבוע ח"כ מפא"י בעלה אירלסון. הגיל עליו הצהירה — 65. הסבירה הח"כית מדוע אינה חוששת לגלות את גילה: "אומרים שאני נראית צעירה. איני מרגישה בשנים, אולי משום שאיני משתמשת בקוסמטיקה ומשום שעורי שוף". . . . בעוצמתן של ההתקפות על שר הדתות המנות, יעקב מושח טורי דאנה, בקשר לנשואיו, פירסמה העתונאית שולמית הריאבן בעל-המשמר פיליטון בשם "מה תגיד שרה ביילה", ובו טענה כי אין זה עסקו של איש מה עושה טוליטאנו. עתה נודע כי מיד אחרי פירסום הפיליטון, ניגש טוליטאנו בכנסת למרדכי בנצור, ביקש ממנו בסוד כמוס להביע למחברת את תודתה האישית על הרשימה. . . . משה שרת התגלה השבוע כבעל חוב, ולא רק לפנתס לבון. בעת סוכות ראיון, בה השתתף גם אברהם ("סורמ" 177") גאנה, נהג מוניט לשערב וכיום בעל מועדון-לילה בירושלים, סיפר סור-מללו כי לפני 20 שנה הסיע את שרת במכוניתו ועד היום לא החזיר לו שרת את דמי-הנסיעה, בסך 25 גרוש. שרת הר-דרו לכתוב לקול-ישראל על מנת שימצאו את הנהג, כדי שיוכל לפרוע את חובו. הוא לא ציין מה יעשה בקשר לרביית. לפי חישובי האמרת האינדוס והרביית דרביית, חייב שרת לסורמללו סכום של כ-4 לירות.

הפסד בלי תמונה

קרב העקיצות ההדדי בין המחזאי יורם מטמור לבין הבמאי גרשון פלנטקין, שהחל בהופעתם המשותפת במועדון צוותא, במסגרת סימפוזיון על בעיות התיאטרון, נמשך. המערכה האחרונה: יורם מיהארת, בנו בן השנה, דני — "אם תהיה ילד רע, יבוא גרשון פלנטקין ויקח אותך לקאמרי". . . . בעקבות מסוג אחר עסק איש תיאטרון אחר, אורי לוי, שחקן הקאמרי שחזר מחו"ל, מצא סוף סוף את הסיבה מדוע נטלה הפרובינציה את ההגמוניה בכדורגל מרגלי הכדורגלנים התל-אביביים: "למה ב-תל-אביב אין כדורגל? פשוט מאו. בכל מקום סלילים כבישים, אין איפה לשחק". . . . אם כבר עוסקים בספורט: זמן קצר לפני שקבוצת מכבי תל-אביב יצאה לתמונה למישחקת הראשון בליגה הלאומית, בו נחלה את כישלונה החרון (הפסד 0:3), ביקש יצחק נחמיאס, כדורגלן הקבוצה שרגלו נתונה עתה בגבס, לצלם את כל הקבוצה בתצלום צבעוני. החברה שהאמינו בעקשנות שכל צילום לפני מישחק פירושו הפסד, סירבו להצטלם. אחרי המישחק היה נה-מיאס מאושר: "טוב שלא צילמתי. עכשיו אף אחד לא יוכל להגיד שהפסדנו בגלל הצילום שלי". . . . ספורטאי אחר שהפך מאמין, הוא זכריה עופרי, כדורסלן הנבחרת הישראלית לשעבר, השווה מספר שנים באמריקה. עופרי נשא בחודש האחרון את אמריקאות, החל מקיים את יצי-ות אשה היהודית, מבקר בקביעות בבית הכנסת. . . . אמנון מסקין, בנו של שחקן הבימה אהרון מסקין, סיים את לי-מודיו באקטורס סטודיו של לי סטרסברג, עומד לחזור ארצה בשבועות הקרובים. . . . אולם צאצאי שחקני הבימה לא ישארו ללא נגיעה בארצות-הברית. אילנה רובינא מתכננת עתה סיור על הופעות ולימודים בן ארבעה חודשים באותה מדינה. . . . חברה לשעבר להקה של אילנה, שחקן בצל יורם חיים טופול, עושה עסקים טובים גם בארץ. אחרי שנכנס כשותף ל-משרד לאמרגנות ומכירת כרטיסים, הוא הפך גם לצלם מקצועי. טופול, המופיע במועדון התיאטרון החיפאי, מפרסם את תצ-

גאולה גיי תגבורת למלאי הזמרות

לומיו בעתון החשוב חיפה העובדת, ביט-סאון מועצת פועלי חיפה.

גילגולה של תמונה

הצייר יוסף ברגנר, הידוע כאורח קבוע במקומות שם מגישים משקאות חריפים, גמל לפני שנים מספר לאחד ממארחיו. הוא נתן במתנה לבעל מועדון-הלילה בר 51 בתל-אביב אחת מתמונות השמן שלו. משום-מה לא נאתה התמונה כהולמת את אירת המועדון, ובעליו מכר אותה ב-50 לירות לחובב אמנות. עתה מוצגת התמונה למכירה באחת מהנויות האמנות ברחוב דיזנגוף. המחיר הנדרש בעה — כסביבות אלף לירות. לעומת זאת, רישום של ברגנר, שניתן לאדולף קראו, בעל המזללה הדינו-גופית, תלוי במקום כסמל חי של קראו: הרישום מתאר תרנגולות מתות התלויות על פני תמונת אלת-הצדק. . . . ברון דינר, יוצר הסרט הישראלי הס' היו עשרה, הוא רחק מושבע. אומר הוא: "18 שעות עבודה ביממה בעשר השנים האחרונות לא אפשרו לי להתחתן — מחוסר זמן". את המחסור הזה ממלאת בנתנים מינה צור, שהשתתפה כנצרת תסריט בסרט, מנהלת כיום את ביתו. . . . אגב, דינר התגלה גם כחסכן מושבע. לפני שהילק את ההד-מנות להצגת הבכורה של סרטו, דאג להדא-אצל משתתפי הסרט מי מהם נשוי ומי לא. לאיוו מטרה? זה התברר בשעת חלו-קת ההזמנות. שחקן יוסף כאשי קיבל רק הזמנה למקום אחד. כשתמה מדוע חבריו השחקנים קיבלו שני מקומות, הס-ביר לו דינר: "אתה הרי לא נשוי". . . . הפירסומאי דויד בקין תמה מאו, באחד

שרות המיכחן

בביירות, לאחר שמשרד החינוך מינה 32 מפקחות יפהפיות, להשיג על בחינות הסטודנטים בפאקולטה למשפטים של האוניברסיטה הלבונית, עלה מספר ה-נכשלים בבחינות באופן חלול.

תחרות התיכות

בכפר עיזי, לאחר שגבר היכה את אשתו, גרם לה להימלט לביית-הוריה, נפצעו חמישה אנשים בקטטה, שעה שהורי הכלה והורי החתן ניסו, כל אחד מצידו, לכפות על הצעירה להישאר בביתם.

כזה וחומר

בקהיר, מצרים, הגישה צעירה תכני-עת פיצויים על סך 30 אלף לירות נגד בעלה, על כי נטשה למחרת לילה-הכלולות, שעה שגילה שלכלתו מערכת-שיניים תותבות.

דבר אחר

בתל-אביב, שעה שמפקחים עירוניים ניסו לתחרים בשר-חזיר באחת מהנויות האיסליות בעיר, תקף אותם בעל האיסליות, ניסה להכריח את אחד הפקחים לבלוע נתח חזיר בלתי-מבושל.

מזון רוחני

ברמוזה ביץ', ארצות-הברית, פתח בעל בית-קפה דוכן לאספרסו כלילולי, המוכר, נוסף לקפה, תקליטי ג'אז וספרים.

פרי האכטצה

בדימונה, סירבו מובטלים שעמדו ב-קירבת לישת העבודה לאפשר את כניסתו של יוסף אבוטבול, בטענה שהוא סורג בשעת ההמתנה, מכר את אפודת-הצמר אשר סרג למובטל אחר, קיבל תוך-כדי כך שכר יומי ואיננו זכאי לקבל עבר-התחוק.

דם ודמים

בנאפולי, איטליה, לאחר שמשרד ה-חרם הערבי פירסם חוזר החוקר את זהותן של חברות מסחריות איטלקיות, הוציאה לישת המסחר המקומית תעודות אריות לסוחרי עיר הנמל האיטלקית.

חזית השיחורר הצעירה

ליל, צרפת, לאחר שרבו בעיר הכר-זות נגד גיוס צעירים לאלג'יריה, החלו מופיעות על קירות בתי הספר כרוות אח-רות, נגד חינוך החובה הכוסה את רצון-הוולת על התלמידים.

פסוקי השבוע

- שר החקלאות, משה דיין, בויכוח בפארלמנט הסטודנטים על השאלה האם קיימת או לא קיימת סכנה לדמוקראטיה בישראל: "אם הסכנה לדמוקראטיה קיימת מבין גוריון, פרס ודיין — והם בשלטון — אז לא קיימת סכנה לדמוקראטיה הקיימת."
- משה דיין בכרוז הבחירות לקונגרס הציוני של מפא"י בבריטניה: "אני חושב את עצמי, בראש וראשונה, ליהודי ורק אחר-כך לישראלי."
- ח"כ הפרוגרסיבים, הר"ר שמעון כנוביץ, בויכוח על תאונות-הדרכים: "הדור של היום אינו מסתער יותר על באריקות — הוא מסתער על הכביש."
- ח"כ הדתיים הלאומיים, אהרון יעקב גרינברג, באותו ויכוח: "אילו היינו מחליטים להפסיק לחלוטין את תנועת הרכב בשבתות, כי אז היו אלפי תאונות פחות בשנה, מלבד רוח צדדי לא מבוטל."
- חוזר אגודת הכובנים החיפאית: "הכלב טובל מדעות קדומות אצל היהודים, וזה אינו יכול להימשך במדינת-ישראל העצמאית. הכלב חייב לתפוס את מקומו בחברה."
- ג'ואיש אוברבר, השבועון היהודי הלונדוני, בכתבה על הקיבוצים בישראל: "הבתולים אינם באופנה בקיבוצים."